

1

WYSOKI KRZYŻ



Moją drogę rozpoczynam w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Stoję pod Wysokim Krzyżem, jednym z symboli Cova da Iria – miejsca, w którym Matka Boska objawiła się, aby ukazać ludziom Jezusa Chrystusa jako Drogę, Prawdę i Życie. Surowy kształt, twarda stal, minimalizm formy i wielkość tego krzyża przywołują na myśl ogrom i radykalizm Bożej miłości. W świetle płynącym z krzyża Bóg przyjmuje największe słabości i najgłębsze cierpienia człowieka, aby go odkupić i zbawić przez swą nieskończoną miłość. Bóg nie pozostaje obojętny na żadne ludzkie cierpienie.

Jego niezmierna miłość zamieszkuje w człowieku, aby go wewnętrznie odbudować i dać mu nowe życie.

Tu, pod krzyżem, czuję, że Jezus mnie obejmuje. Powierza mnie swojej Matce, której Serce będzie mi towarzyszem i wsparciem w drodze do odnalezienia pokoju.

Wspominam słowa, jakie w Cova da Iria Maryja wypowiedziała do Łucji w bardzo bolesnej dla niej chwili:

Cierpisz bardzo? Nie trać odwagi. Nigdy cię nie opuszczę, moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga.

Te słowa skierowane są także do mnie.

Otwieram się na ten dar. Jestem gotowy/a, by z ufnością pójść drogą, którą wskazuje mi Jezus..



ISANTUÁRIO DE FÁTIMA
SHRINE OF FATIMA



ISANTUÁRIO DE FÁTIMA
SHRINE OF FATIMA

PL

PRZEWODNIK PIELGRZYMA SANKTUARIUM

2020-2023

JAK MARYJA, NIESIEMY RADOŚĆ I MIŁOŚĆ



PRZEWODNIK
PIELGRZYMA
SANKTUARIUM
2020-2023

PRZEWODNIK PIELGRZYMA

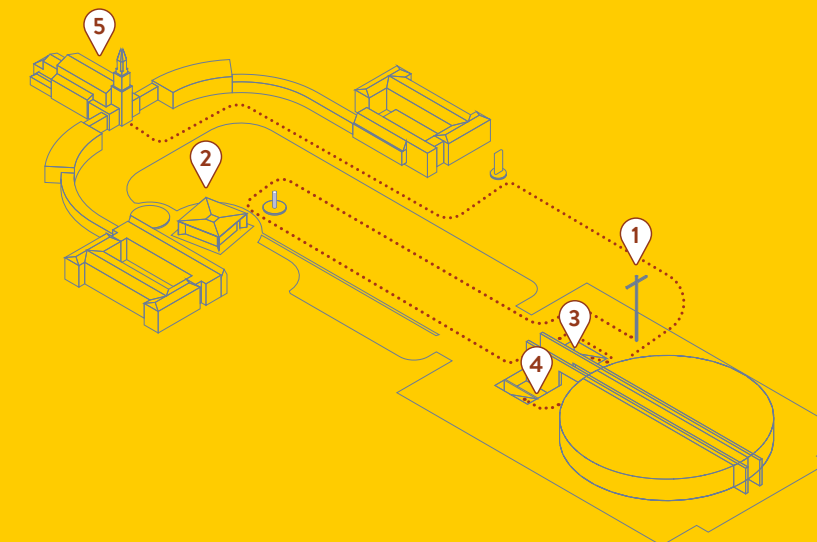
2020-2023

STACJE

- 1 WYSOKI KRZYŻ
- 2 KAPLICA OBJAWIEŃ
- 3 ZWIERCIADŁA WODY
- 4 KAPLICA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

SZKLANE PANELE UMIESZCZONE NA FASADZIE BAZYLIKI TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ
MUR BERLIŃSKI

- 5 BAZYLIKA MATKI BOSKIEJ
RÓŻAŃCOWEJ Z FATIMY



2

KAPLICA OBJAWIEŃ



W ciszy wchodzę do „serca Sanktuarium”.

Postument z figurą Matki Boskiej wskazuje miejsce, w którym 13 maja 1917 r. Maryja objawiła się widzącym dzieciom nad niewielkim dębem. Patrząc w oczy Maryi i czuję, że Ona też na mnie spogląda. Jej czułe i jasne spojrzenie promieniuje miłością Boga, który pragnie zesłać na mnie, ale także na wszystkich i na wszystko, swoją łaskę i miłosierdzie. Matka Boska prosi, abym i ja podjął zobowiązanie Bożej miłości: „Czy chcecie ofiarować się Bogu...?”

Łucja, Franciszek i Hiacynta odpowiedzieli: „Tak, chcemy” i zobaczyli się w Bogu, w świetle Jego nieskończonej miłości, jakim otoczyła ich Matka Boska.

Będziecie więc musieli wiele cierpieć, ale łaska Boża będzie waszą siłą. Wymawiając te ostatnie słowa rozłożyła po raz pierwszy ręce przekazując nam światło tak silne, jak gdyby odbłask wychodzący z Jej rąk. To światło dotarło do naszego wnętrza, do najgłębszej głębi duszy i spowodowało, żeśmy się widzieli w Bogu.

To światło jest darem, który dzisiaj jaśniej także dla mnie. Bóg daje ten dar ludziom gotowym, aby go przyjąć poprzez całkowite ofiarowanie się Bogu. Jeśli i ja tego pragnę, modlę się w ciszy, by światło wychodzące z rąk i z krystalicznie czystego Serca Maryi, przeniknęło mnie, spowiło i wzmocniło, tak jak pastuszków; aby doprowadziło mnie do takiej samej otwartości, zaufania i do ofiarowania Bogu mojego „tak”.

Jeśli to możliwe, odmawiam w tym miejscu modlitwę różańcową, o którą prosiła Matka Boska. Różaniec zbliża mnie do zjednoczenia z Bogiem i pomaga budować drogę do pokoju.

3

ZWIERCIADŁA WODY



Zatrzymuję się na chwilę, aby podziwiać piękne, emanujące spokojem refleksy światła, które odbijają się w wodzie. Woda przypomina mi o sakramencie chrztu świętego, podczas którego łaska Boża dotknęła mnie i zmieniła moje życie. Łaska Boża jest światłem, w którym widzę się w Bogu i widzę Boga we mnie.

W krótkiej chwili ciszy proszę Boga, aby Jego miłość mnie odmieniła i aby dokonał we mnie dzieła, zapoczątkowanego poprzez łaskę chrztu.

Jeśli mam taką potrzebę, wchodzę do kaplicy Pojednania; przystępuję do sakramentu pokuty, który pozwoli odtwórczej sile miłosiernej miłości Boga odnowić moje życie.

Potem kieruję się do kaplicy Najświętszego Sakramentu.

Przed kaplicą stoi zwykle rzeźba Cristiny Rochy Leirii zatytułowana „**W Sercu Maryi**”. Przedstawia ona Serce Matki Boskiej, które jest pełne łaski – to znaczy: pełne Boga, całkowicie z Nim zjednoczone i wypełnione Jego światłem. Dlatego jest białe, niepokalane, świetliste i odbija twarz każdego człowieka, który się do niego zbliża; także moją twarz. Niepokalane Serce Maryi jest znakiem i zachętą do tego, czego Bóg chce i co może uczynić we mnie, w moim sercu, jednocząc je oraz wyzwalając dzięki łasce i miłosierdziu.

4

KAPLICA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU



Tu jest „Jezus ukryty”, jak mówili pastuszkowie, ukazany mi na ołtarzu pod postacią małej, białej hostii. Pozwalam, aby ogarnęła mnie Jego cicha obecność i tajemnica. Tak jak Święty Franciszek, mały pastuszek, w całkowitym skupieniu kontempluję Jezusa. Pragnę zanurzyć się w przyjaźni z Nim. Staję przed Jezusem z ufnością, oddaję Mu serce, słabości, cierpienia, zmartwienia, pragnienia i obawy. Słucham, co do mnie mówi. Jestem gotowy/a Go przyjąć.

Chcę, żeby światło Chrystusa i Jego miłość dodały mi sił i prowadziły do coraz większej jedności z Nim, do życia pełnego i obfitego w łaski, którymi On zechce mnie obdarzyć.

O Trójco Przenajświętsza, uwielbiam Cię. Mój Boże, Mój Boże, kocham Cię w Najświętszym Sakramencie.

Teraz mogę postanowić, co pragnę ofiarować Bogu, aby być bliżej Niego i cieszyć się Jego obecnością w moim życiu.

Po Zwiastowaniu Maryja, której Serce było zjednoczone z Sercem Boga, wyruszyła pośpiesznie, aby nieść ludziom miłość, która w Niej stała się Ciałem.

Ja także wyruszam w kierunku bazyliki Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy. Po drodze zatrzymuję się jeszcze na chwilę przed **szklanymi panelami** umieszczonymi na fasadzie bazyliki Trójcy Przenajświętszej. Wśród biblijnych cytatów wypisanych na szkle w dwudziestu siedmiu językach, wyróżnia się zdanie:

Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi!
(2 Kor 13,13)

To słowa, które mówią o uniwersalnym wymiarze łaski i miłosierdzia Bożego oraz o braterstwie, jakie Bóg pragnie zaprowadzić pośród ludzi.

W drodze do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy mijam (po prawej stronie) fragment **murów berlińskiego**. Rozmyślam o tym, jak moc Bożej łaski i miłosierdzia – działająca w Jego dzieciach, które mają wpływ na historię świata – potrafi burzyć mury i leczyć rany.

5

BAZYLIKA MATKI BOSKIEJ RÓŻAŃCOWEJ Z FATIMY



Wchodzę do bazyliki. Mogę tam podążać duchową drogą, zaproponowaną dla tego miejsca.

Zatrzymuję się na przy grobach Świętej Hiacynty i Łucji od Jezusa. Rozmyślam o tym, jak każda z nich na swój sposób wypełniała misję powierzoną im przez Jezusa – misję głoszenia Królestwa Bożego na ziemi i budowania powszechnego braterstwa między ludźmi.

W duchu powtarzam słowa Hiacynty, prosząc za jej wstawiennictwem o łaskę podobnej żarliwości i determinacji:

Ach, gdybym mogła włożyć w serca wszystkich ludzi ogień, który płonie w głębi mojego serca, i który sprawia, że kocham tak bardzo Serce Jezusa i Serce Maryi! Tak, cierpię, ale ofiaruję to za grzeszników. Po to, aby zrobić tak jak Pan Jezus.

Modlę się także słowami Łucji od Jezusa:

Oto jest moja droga, wyrzec się siebie, objąć Krzyż, który dał mi Pan, z miłości do Niego i, przez Niego, do bliźniego. Bo to miłość oczyszcza nas, dodaje nam godności i jednoczy z Bogiem. Św. Jan mówi, że Bóg jest miłością. Dlatego tylko miłość może sprawić, że zanurzymy się w ogromie Jestestwa Boga, że będziemy stanowili jedno z Bogiem. Lecz ta miłość nie zadowala się szczęściem; ona chce byśmy dzielili się tym szczęściem z naszym bliźnim.

Przy ołtarzu w bazylice, u stóp krzyża, toi biała, skromna figura Maryi. Jest to pierwsza figura pielgrzymująca Matki Boskiej Fatimskiej, która przemierzyła cały świat, niosąc światło Ewangelii Chrystusa i otwierając ludzkie serca na wiarę, nadzieję i miłość. Odmawiam modlitwę *Zdrowaś Maryjo* w intencji stworzenia, ludzkości, Kościoła i pokoju.